

نابرابری سلامت به توزیع نابرابر منابع اجتماعی و اقتصادی اشاره دارد که بر سلامت افراد تاثیر می گذارد. نابرابری در سلامت اغلب منجر به نابرابری در نتایج سلامت بین جمعیت های داخلی یک جامعه می گردد. نابرابری سلامت به "تفاوت در سلامت" که ارتباط نزدیکی با آسیب های اجتماعی، اقتصادی و یا زیست محیطی دارد، اشاره می کند. به منظور پیشبرد برابری در سلامت، سلامت عمومی باید با سایر بخش ها برای رسیدگی به عوامل اجتماعی تعیین کننده سلامت همکاری کند.

عوامل اجتماعی تعیین کننده سلامت به "عوامل غیر پزشکی مانند اشتغال، درآمد، مسکن، حمل و نقل، مراقبت از کودکان، آموزش، تبعیض، و کیفیت مکان هایی که مردم در آن زندگی می کنند، کار می کنند، یاد می گیرند و بازی می کنند بر می گردد.

همه ارگان ها و سازمان ها باید ظرفیت داخلی برای پیشبرد عدالت سلامت و شناسایی نقش سازمانی خود در بهبود سلامت جمعیت های آسیب پذیر ایجاد کنند.

سازمان ها می توانند این اصل را با گنجانیدن اهداف برابری در مأموریت سازمان خود، اجرای شیوه های استخدام منصفانه، ارائه آموزش شایستگی فرهنگی به کارکنان، همسو کردن تصمیم های تامین مالی با اهداف برابری و ... برآورده کنند.

به منظور پیشبرد عدالت سلامت، جوامع آسیب پذیر باید فرصت های معناداری برای مشارکت در فرآیند برنامه ریزی برنامه ها، مداخلات، و سیاست هایی با هدف پیشبرد عدالت فراهم نمایند. از این رو، مشارکت آنها در تمام مراحل تصمیمات مربوط به سهام باید ارزشمند و فعال باشد.

اعضای جامعه باید مطلعین کلیدی در شناسایی نیازها، دارایی های بهداشتی و منابع مورد نیاز برای بهبود سلامت جامعه شان باشند. پیشرفت به سمت پیشبرد عدالت سلامت با کاهش نابرابری های مختلف بهداشتی اندازه گیری می شود.

مرکز تحقيقات عوامل اجتماعي موثر بر سلامت

نابرابری سلامت

مرکز تحقیقات
عوامل اجتماعی
موثر بر سلامت
رفسنجان

HEALTH INEQUITIES

